

a parcela č. X. – trvalé trávnaté porasty vo výmere X. m²; uvedený rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušuje tiež vo výroku o trovách konania.

Vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 11. septembra 2009 č.k. 10 C 100/2007-490: **a/** zamietol žalobu v časti určenia, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú v podiele 6/30 podielovými spoluvlastníkmi pozemkov v katastrálnom území R., ktoré sú vedené na liste vlastníctva č. X. (ďalej len „sporné pozemky“); **b/** určil, že sporné pozemky, ktoré sú v podiele 3/30 vedené ako spoluvlastníctvo žalovanej 1/ a v podiele 3/30 vedené ako spoluvlastníctvo žalovaného 2/, sú v týchto podieloch v spoluvlastníctve žalobcu, **c/** žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť vydať do 30 dní sporné pozemky v podiele 6/30 žalobcovi, **d/** zamietol návrh žalovaných 1/ a 2/, aby súd určil, že zástupca žalobcu nie je spôsobilý zastupovať ho v konaní, **e/** rozhodol o trovách konania. Vychádzal z toho, že kúpnu zmluvou zo 7. júla 1897, ktorou vtedajšie vlastníčky predali sporné pozemky, nenadobudli predmet kúpy fyzické osoby podpisujúce túto zmluvu na strane nadobúdateľa, ale urbárske spoločenstvo Hospodárov a želiarov v Trebišove, za ktorého tieto osoby konali ako zástupcovia. Žalobca je v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku právnym nástupcom po označenom spoločenstve. Žalovaní 1/ a 2/ sú právni nástupcovia fyzických osôb, ktoré pri uzatváraní uvedenej zmluvy konali iba ako zástupcovia nadobúdateľa; žalovaní 1/ a 2/ preto nemohli vydržať spoluvlastnícke podiely na sporných pozemkoch tak, ako sa uvádza v osvedčení spísanom notárkou JUDr. V. S. 25. septembra 1995 pod sp. zn. N 206/1995, Nz 217/1995, na základe ktorého boli v katastri nehnuteľností zapísaní ako podieloví spoluvlastníci sporných pozemkov. V časti, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú v podiele 6/30 spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, súd prvého stupňa zamietol žalobu s odôvodnením, že na tomto určení nie je naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c/ O.s.p.), lebo pokiaľ by sa žalobe v tejto časti prípadne aj vyhovel, nezlepšilo by sa tým právne postavenie žalobcu. Vzhľadom na skutočnosť, že súd o (spolu)vlastníckom práve k sporným pozemkom rozhodol v prospech žalobcu, zaviazal žalovaných 1/ a 2/ vydať predmet sporu žalobcovi do 30 dní. O otázke prípustnosti zastúpenia žalobcu jeho zástupcom rozhodol podľa § 27 O.s.p., o náhrade trov konania medzi účastníkmi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a o náhrade trov štátu podľa § 148 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca a žalovaní. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 8. decembra 2010 sp. zn. 10 Co 76/2009 napadnutý rozsudok: a/ zmenil v jeho zamietajúcej časti tak, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú v podieloch po 3/30 podielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov, b/ v jeho vyhovujúcej časti o určení vlastníctva sporných pozemkov a ich vydaní zmenil tak, že žalobu zamietol. Odvolací súd dospel k názoru, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, vec ale nesprávne právne posúdil. V zmysle § 4 zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 181/1995 Z.z.“) je podielové spoluvlastníctvo spoločnej nehnuteľnosti nedeliteľné a nemožno ho zrušiť a vyporiadať podľa osobitných predpisov. Na základe notárskeho osvedčenia obsahujúceho vyhlásenie o vydržaní [§ 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok)] sa žalovaní 1/ a 2/ nemohli stať spoluvlastníkmi sporných pozemkov v podiele 6/30, a to vzhľadom na „právnu kvalifikáciu nehnuteľností“, ktorých sa týkalo určenie vlastníctva a jej vydanie. S poukazom na to zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti vo veci samej tak, že určil, že žalovaní nie sú v podieloch po 3/30 spoluvlastníkmi sporných pozemkov. Odvolací súd konštatoval, že ani spoločenstvo sa nemohlo stať spoluvlastníkom sporných pozemkov, preto prvostupňový rozsudok zmenil aj vo vyhovujúcej časti o určení vlastníckeho práva žalobcu a o povinnosti žalovaných vydať mu sporné pozemky tak, že žalobu v týchto častiach zamietol. K námietkam žalovaných uvedeným v ich opravnom prostriedku uviedol, že „odvolacie dôvody nie sú dôvodné. Prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, ktoré bolo postačujúce pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom. Pokiaľ ide o preukázanie nástupníctva, toto nástupníctvo je preukázané na základe dôkazov doložených do spisu“. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie obaja žalovaní. Uviedli, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 písm. d/ O.s.p., lebo v tejto veci už Okresný súd Humenné právoplatne rozhodol rozsudkom z 18. septembra 2000 č.k. 16 C 454/1998-172 tak, že žalobu zamietol (jeho rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2001 sp. zn. 4 Co 127/2001, 4 Co 128/2001). Neobstojí záver odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení z 25. júna 2008 sp. zn. 10 Co 23/2008, 10 Co 24/2008, 10 Co 25/2008 (ďalej len „zrušujúce uznesenie“), že v oboch veciach nejde o ten istý nárok, predmet konania a okruh účastníkov konania. Jediný rozdiel spočíva podľa názoru dovolateľov v tom, že v skoršom konaní podali žalobu fyzické osoby – členovia

spoločenstva vedení v katastri nehnuteľností ako vlastníci a v preskúmanej veci podalo žalobu spoločenstvo; toto spoločenstvo je však tvorené práve uvedenými fyzickými osobami. V ďalšom dovolateľa poukázali na to, že ich opravný prostriedok je prípustný podľa § 238 ods. 1 O.s.p. Odvolaciemu súdu vytkli nesprávnosť právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), na ktorom spočíva napadnuté rozhodnutie a ktoré podľa ich názoru nezodpovedá zákonu. Odvolací súd založil svoje rozhodnutie na preexponovane zdôraznenej nedeliteľnosti spoločnej veci (§ 4 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z.). Nesprávny je tiež jeho záver, že sporné pozemky boli kúpnu zmluvou zo 7. júla 1897 nadobudnuté do vlastníctva urbárskeho spoločenstva Hospodárov a želiarov v Trebišove. Podľa názoru dovolateľov prešli vtedy sporné pozemky do vlastníctva fyzických osôb podpisujúcich túto zmluvu na strane nadobúdateľa; pokiaľ by totiž tieto fyzické osoby konali iba ako zástupcovia, bolo by súčasťou zmluvy im udelené plnomocenstvo (to ale nebolo súčasťou zmluvy). Dovolatelia ako právni nástupcovia uvedených fyzických osôb nadobudli spoluvlastnícke podiely na sporných pozemkoch tak, ako je konštatované v notárskom osvedčení o vydržaní. Žalobca, ktorý sám ničím nepreukázal, že na neho prešli práva z urbárskeho spoločenstva Hospodárov a želiarov v Trebišove, sa v dôsledku toho neopodstatnene domáha určenia, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú podielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov. Z uvedených dôvodov žalovaní žiadali zrušiť rozsudky súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom proti rozhodnutiu uvedenému v § 238 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či dovolanie v celom rozsahu podali osoby oprávnené podať dovolanie.

I. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 236 až § 239 O.s.p.). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie – či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie.

Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (vid' tiež R 50/1999).

V danom prípade žalovaní 1/ a 2/ dovolaním napadli rozsudok odvolacieho súdu ako celok; ich dovolanie smeruje teda proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu aj v časti výroku, ktorou bola žaloba zamietnutá. Uvedeným výrokom rozsudku odvolacieho súdu ale z procesného hľadiska nebolo negatívne zasiahnuté do právneho postavenia žalovaných (proti nim smerujúca žaloba bola zamietnutá).

Dovolací súd dovolanie žalovaných preto v časti, ktorá smeruje proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie vlastníctva sporných pozemkov a o ich vydanie, odmietol (vid' výrok I. tohto uznesenia dovolacieho súdu) ako podané osobami, ktoré nie sú subjektívne oprávnené podať dovolanie (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

II. Pokiaľ ide o časť dovolania, ktorá smeruje proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo určené, že žalovaní 1/ a 2/ nie sú v podieloch po 3/30 spoluvlastníkmi sporných pozemkov, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie je v tejto časti nielen objektívne (§ 238 ods. 1 O.s.p.) a subjektívne prípustné, ale aj opodstatnené. V ďalšom sa pod dovolaním rozumie táto časť dovolania žalovaných a pod rozsudkom odvolacieho súdu táto časť jeho rozhodnutia.

Dovolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce konanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi.

II.1. Vzhľadom na § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd ex offio skúmal, či v konaní nedošlo k procesným vadám konania vymenovaným v § 237 O.s.p. O vadu takejto

povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolatelia procesné vady v zmysle § 237 písm. a/ až c/ a e/ až g/ O.s.p. nenamietali a existencia väd tejto povahy v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Žalovaní tvrdia, že v preskúmvanej veci došlo k vade konania uvedenej v § 237 písm. d/ O.s.p. V súvislosti s tým poukázali na rozsudok Okresného súdu Humenné z 18. septembra 2000 č.k. 16 C 454/98-172 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2001 sp. zn. 4 Co 127/2001, 4 Co 128/2001.

Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, ktorý zaujal v zrušujúcom uznesení, že v danom prípade nejde o „tú istú vec“, a to už len z dôvodu odlišnosti okruhu účastníkov oboch konaní (v žiadnom prípade nemožno právnickú osobu zamieňať s fyzickými osobami, i keď sú prípadne jej členmi).

So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že predmetná námietka dovolateľov nie je dôvodná a že v konaní nedošlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. d/ O.s.p.

II.2. V zmysle § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd ďalej skúmal, či v konaní nedošlo k inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Aj na vadu tejto povahy je dovolací súd povinný prihliadnuť *ex offio*.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel v dovolacom konaní k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k takejto vade.

O procesnú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. ide tiež v prípade nepreskúmateľnosti rozhodnutia. V zmysle § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p. je aj odvolací súd povinný uviesť v rozsudku dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 328/05). Pokiaľ odôvodnenie rozhodnutia súdu také vysvetlenie neobsahuje, ide o rozhodnutie nepreskúmateľné (viď R 111/1998).

V danom prípade odvolací súd vyhovel žalobe v časti, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že žalovaní nie sú podielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov. Odvolací súd teda – na rozdiel od súdu prvého stupňa – zastával názor, že žalobca osvedčil existenciu naliehavého právneho záujmu na tomto určení. V rozpore s § 211 ods. 2 a § 157 ods. 1 O.s.p. ale odvolací súd neuviedol, akými úvahami sa pri tom riadil a ktoré okolnosti zohľadnil. S ohľadom na podstatu preskúmvanej veci bolo pri tom osobitne žiaduce, aby odvolací súd podrobne vysvetlil, čím sa zlepši právne postavenie žalobcu ním požadovaným určením a v akom smere sa odstráni spornosť práva, pokiaľ súd určí, že žalovaní nie sú podielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov. So zreteľom na uvedené nemožno dovolaním napadnutý rozsudok považovať za náležite odôvodnený. Treba pripomenúť, že „pokiaľ všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania [spravidla žalovaného (II. ÚS 382/2010)].

Záver, že žalovaní 1/ a 2/ sa nemohli stať podielovými spoluvlastníkmi sporných pozemkov, vyvodil odvolací súd z „právnej kvalifikácie nehnuteľnosti“ vyplývajúcej podľa jeho názoru z ustanovenia § 4 zákona č. 181/1995 Z.z., ktorého čiastočný výklad podal aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. októbra 2010 sp. zn. III. ÚS 154/2010.

Podielové spoluvlastníctvo spoločnej nehnuteľnosti je nedeliteľné a nemožno ho zrušiť a vypořadať podľa osobitných predpisov (§ 4 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z.). Podmienky drobenia jednotlivých vlastníckych podielov spoločnej nehnuteľnosti upravujú ich vlastníci tak, aby nevznikali vlastnícke podiely spoločnej nehnuteľnosti s výmerou menšou

ako 2 000 m² (§ 4 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z.). Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 5. októbra 2010 sp. zn. III. ÚS 154/2010 (mediiným) uviedol, že pojem spoločná nehnuteľnosť (pozn. dovolacieho súdu: v zmysle niekdajšieho pojmu „jedno pozemnoknižné teleso“) nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky explicitne definovaný, avšak z účelu a zmyslu zákona č. 181/1995 Z.z. možno vyvodiť, že sa má na mysli majetkový substrát pozemkového spoločenstva, a nie každý jednotlivý pozemok identifikovaný parcelným číslom. Z ustanovení zákona č. 181/1995 Z.z. možno vyvodiť, že pojem spoločná nehnuteľnosť sa vzťahuje na celý majetkový substrát pozemkového spoločenstva, keďže každý spoluvlastník môže mať len jeden podiel spoločnej nehnuteľnosti, ktorý je vyjadrený zlomkom z celku (§ 5 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z.). Pri *prevode* podielu alebo jeho časti dochádza síce k *prevodu* častí jednotlivých parciel, ale tie pre účely aplikácie § 4 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z. je potrebné zrátať, pretože v uvedenom ustanovení sa jednoznačne hovorí o *zákaze vzniku* vlastníckych podielov (jednotlivých spoluvlastníkov) spoločnej nehnuteľnosti menších než 2 000 m². K drobeniu pôdy by dochádzalo len v tom prípade, ak by *pri prevode* časti vlastníckeho podielu na nečlena spoločenstva bol súčet výmer jednotlivých pozemkov označených parcelnými číslami patriacich do tohto *prevádzaného* podielu v súhrne menší ako 2 000 m², respektíve vtedy, ak by *prevodcovi* ostal podiel (v súhrne) menší ako 2 000 m². Pokiaľ sa v § 4 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z. ustanovuje, že podielové spoluvlastníctvo spoločnej nehnuteľnosti je nedeliteľné a nemožno ho zrušiť alebo vysporiadať podľa Občianskeho zákonníka, táto zákonom zakotvená nedeliteľnosť spoločnej nehnuteľnosti naznačuje, že zákonodarca nemal na mysli nedeliteľnosť jednotlivých parciel patriacich do spoločnej nehnuteľnosti, ale to, že spoločná nehnuteľnosť je ako celok nedeliteľná, teda že má jednotný právny režim. Tento jednotný právny režim sa potom musí *pri dispozícii s vlastníckym podielom* spoločnej nehnuteľnosti vzťahovať aj na zákaz drobenia spoluvlastníckych podielov k nemu ako k celku.

Odvolačí súd v preskúmvanej veci poukázal na § 4 zákona č. 181/1995 Z.z. a uvedený nález, nevysvetlil ale, čo konkrétne mal na mysli pod „právnou kvalifikáciou nehnuteľnosti“ a bez bližšieho odôvodnenia iba stroho konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ vzhľadom na túto „právnou kvalifikáciu nehnuteľnosti“ nemohli nadobudnúť podielové spoluvlastníctvo vydržaním. Rozhodnutie odvolacieho súdu je preto nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Dovolací súd k tomu poznamenáva, že zákon č. 181/1995 Z.z. používa síce pojem „spoločná nehnuteľnosť“ a „nedeliteľnosť“ spoločnej nehnuteľnosti, predpokladá ale existenciu viacerých spoluvlastníkov a tiež viacerých podielov na spoločnej nehnuteľnosti (viď napríklad § 2 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 alebo § 15 zákona č. 181/1995 Z.z.). Nevylučuje, že spoluvlastnícky podiel spoločnej nehnuteľnosti bude aj samostatným predmetom *prevodu* alebo *prechodu* vlastníctva (viď napríklad § 7 a 8 zákona č. 181/1995 Z.z.). Pri niektorých *majetkových dispozíciách* zakazuje drobenie pozemkov (resp. stanovuje podmienky ich drobenia). *Pri vydržaní ale nejde o majetkovú dispozíciu či prevod vlastníctva*; vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege).

Žalovaní už v odvolaní namietali, že žalobca v konaní nepreukázal, že je právnym nástupcom urbárskeho spoločenstva Hospodárov a želiarov v Trebišove, ktoré sporné pozemky nadobudlo kúpnu zmluvou zo 7. júla 1897. Odvolací súd k tejto námietke žalovaných iba stroho konštatoval, že „toto nástupníctvo je preukázané na základe dôkazov doložených do spisu“; dostatočne si však neuvedomil, že rozsudok, ktorého skutkové a právne závery vychádzajú zo súhrnného zistenia poukazujúceho súčasne na všetky vykonané dôkazy (alebo celý obsah spisu) bez bližšej konkretizácie, na základe ktorého dôkazu a z akých dôvodov sa dospelo k určitému záveru, je nepreskúmateľný. V uvedenej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu (obsahujúcej „vysvetlenie“ nástupníctva) ide teda o rozsudok nepreskúmateľný.

II.3. V dovolaní sa – vychádzajúc z jeho obsahu (viď § 41 ods. 2 O.s.p.) – namieta aj to, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušnú právnu normu a pri ktorej zo svojich skutkových zistení vyvodzuje právne závery.

Dovolateľmi napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo obsah spisu nemohol byť v dovolacom konaní (vzhľadom na už spomenuté tzv. iné vady konania) pre toto posúdenie dostatočným podkladom.

II.4. Z týchto dôvodov (viď II.2.) Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 O.s.p.) v časti uvedenej vo výroku II. tohto uznesenia dovolacieho súdu a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Ako súvisiaci zrušil tiež výrok zrušovaného rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. decembra 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková